Година II. Варна, ноември 1922 г. Един брой 1 лв. Брой 20.

НАР. БИБЛИОТЕКА ВЪЗРАЖДАНЕ

РАБОТНИЧЕСКА ИСКРА

Орган на Работническата Комунистическа Партия в Бжлгария.
RAB. ISKRA, Organ der Kommun Arbeiter-Partei Bulgariens

НАР. БИБЛИОТЕКА-ТЖРНОВО ДЕПОЗИТНИ 19..... г. №.....

АБОНАМЕНТ: 10 броя 9 лв., 20 броя 18 лв., 40 броя 36 лв. Един брой 1 лв. Двоен — 2 лв.

Адрес: Ж. Дикиджиев, ул. 25 линия № 2 Варна. Adresse: Sch. Dikidjieff, 25 linia 2 Warna

НАРОДНА БИБЛИОТЕКА-ТЖРНОВО

19 Ноември.

Поражението на всесветската пролетарска революция развжрза ржцете на империалистите и кжрвавите конфликти — новите империалистически войни — стават неизбежни.

Поражението на бжлгарския революционен пролетарият отпуши стихията на буржуазните и дребнобуржуазните котерии и те се счепкаха заради власта. След 17 септември иде 19 ноември. Вместо революционния класов сжд на пролетарията над класата на експлоататорите, които ограбват и убиват работническата класа, на 19 ноември ще се разиграе фарса на „народен" сжд. Чрез референдум „народа" ще се произнася за виновноста на отделните личности — министри, които, както през двете войни, така и преди войните прокарваха диктатурата на своята класа. Днес диктатурата на сжщата тая класа от хищни, експлоататори и потисници се прокарва от министрите-дружбаши.

Днешните престжпници ще сждят вчерашните престжпници.

Убийците на работниците през стачката в 1919—20 година ще сждят убийците на работниците през двете войни. Зад личностите на обвиняеми и обвинители се затуля свирепото чудовище — КАПИТАЛИЗМА, който ненаситно поглжща живота на бащите пролетарии и на техните деца и неуязвимо от никого закрепва своята власт вчера в редингот, днес в потури.

Лжжекомунизма на тесните социалисти, наричащ себе си защитник на работниците, зове работниците от захарната фабрика в Каялий, които беха стреляни и убивани. като кучета от дружбашката полиция и селска жакерия, зове работниците от мината Перник, които дружбашката власт затваряше, биеше и убиваше, зове софийските и тия от цела Бжлгария работници на 19 ноември да се уловят под ржка с своите класови убийци и наедно да гласуват с белата бюлетина. Ето до кжде, до каква гнусна зделка, довежда парламентарния лжжекомунизжм на тесните социалисти.

В Долни-Джбник се стригаха бради, а в Кюстендил се проля работническа кржв — това бе бакшиш за 17 септември. Какжв ще бжде бакшиша за 19 ноември? — Това което стана в Кюстендил, да стане в цела Бжлгария.

Предателството и измената на тесняшката партия спрямо класовите интереси на пролетарията вжрви по наклона плоскост: Когато се обяви войната, тя малодушна и страхлива дезертира, като направи протест за историята и архивата и си оми ржцете, като Пилат Понтийски. Когато вжоржжени войниците напустнаха фронта и дойдоха до София, тжзи какава партия намери таваните а нийни членове — запасни офицери, отидоха да избиват вжстаналите войници. Когато през стачката 1919 и 20 година работническа Бжлгария бе готова да посрещне дружбашката жакерия и да й смачка главата, като на змия, тжзи партия на адвокати фразиори, свжрза ржцете и краката на стачниците с своята тактика на Юда Искариотски и ги предаде на дружбашката полиция и сждилища. Днес, когато гражданската война се разгаря между буржуазни и дребнобуржуазни котерии, сжщата тая партия на безпринципност и демагогия, вместо да призове работниците кжм самостоятелна класова борба, кжм вжоржжено вжстание, кжм сабаряне буржуазната диктатура и вждворяване диктатурата на пролетарията, тя вжрзва очите на работниците и вжрзани ги тласка в краката на днешната буржуазна власт.

Работниците от партията на тесните социалисти, трябва да разберат, че те до сега сж залжгвани с кухите фрази: „бждете готови"! „Организирайте вашата отбрана"! Винаги, малкото революционни работници сж бивали удавяни от лигавите бюрократи, малодушните и подли еснафи от градове и села, които знаят само едно: "МИРНО и ТИХО", „НЕ СЕ ПОДАВАЙТЕ НА ПРОВОКАЦИЯ ДРУГАРИ"! Тжзи маса не може друго, освен да се влачи по зборища, паради и панаири, да гжделичка честолюбието и величието на тесняшките НАРОДнИ вождове, които арестувани веднага се освобождават, а работниците се задржат в участжците, малтретират и избиват.

Бжлгарската Работническа Комунистическа Партия се обржща кжм работниците в Бжлгария с зовжт: „не ставайте чужди орждия; изгонете от вашата среда агентите на дребната и едрата буржуазия, които ви карат доброволно да дадете камшика с който ви бият и веригите с които ви вжрзват, в ржцете на вашите класови потисници. **19 Ноември е сжстезание между котериите за власта. — Не засилвайте тжзи власт; бойкотирайте референдума. 19 Ноември е параван, зад който се крият ванханалиите на буржуазията власа. На нжм урните ви отправя Б. Р. П. П. а кжм историческата ви цел: изтржгнете власта от ржцете на едрата и дребната буржуазия и вждворете пролетарската диктатура. Само революционния сжд на вжстаналия с оржжие в ржка пролетариат — революцията, ще даде удовлетворение за вчерашни и днешашни класови престжпления.**

Херман Гортер.

Есенското и берлинско направления.

Борбата между тия две направления в Г. Р. К. П. се води вжрху следните вжпроси:

1. Требва ли *Юниона* в тоя период на Герм. революция да води борба за „подобрения" и
2. Требва ли да се основе още сега един Работнич. Комун. Интернационал.

Причините, за да се присжедини Холандската Работн. Комун. Партия кжм Есенци сж следните:

През такова време, когато обективното положение на Германия (и Европа) е революционно, почти целия Германски пролетариат е реформистичен, т. е. контрареволюционен. Герм. Соц. партия и Герм. „Комунистическа" партия, а сжщо така и масите неорганизирани в'никоя партия — всички се борят за „реформи" и „обнова".

При такова положение абсолютно необходимо е, щото едната група, едничката революционна група, която сжществува, да джржи високо и здраво спремо всекиго и всички, с нуждната вжнишна последователност, принципа на революцията, понеже революцията е едничкото средство, което би спасило Германия, а сжщо така и европейският пролетариат днес.

В Хаоса, в който капитализма и *пролетариата*, с поддржката си кжм пржвия, вкара света, требва да остане една група пролетарии, която да посочи изхода.

Всичко това, колкото и строго и последователно да стане при дадените обстаятелства, не би било полошо, отколкото фикта или даж опастноста, че тая група е сжщо реформаторска, защото в тоя случай не би се постигнало нищо.

Берлинското направление може да се опитва с много статии и тези да доказва, че то в борбата за заплатите може да остане революционно; при това всеки революционер ще требва да се сжгласи, че при сегашното положение в Германия воденето на борба за заплати, което за Германия е сжвржшено безполезно, е един реформизжм, който включва в себе си опастноста от едно по нататжшно развитие на тоя реформизжм.

И понеже при сегашното положение не би требвало, щото единствената революционна група на световния пролетариат да премине в опортюнизжм, есенското направление е право, като казва: „Юниона требва да се джржи далеч от всекаква борба за заплати".

Без сжмнение твжрде е печално, че есенското направление е принудено да остави своите членове свободни да се солидаризират с своите другари в работилниците за водене на една борба за заплати при свжршеният й срок. Жалкото тук е това, защото, като че ли то прави неговото поведение двусмислено. Но тая „двусмисленост" се появява сама по себе си не само от това, а главно от слабоста на Герман. пролетариат, поради джлбокия му опортюнизжм. И Юниона, като корпорация остава от това непокжтнат. Членовете на сжюза посочват това именно обстоятелство и то остава, като *протест* против целия Герман. пролетариат. Юниона си остава и в сжщото време (поради измената главно организирания при Г. С. П. и Г. К. П. пролетариат) членовете му са принудени не по своя вина да задржат знамето на революцията от солидарност.

Ние знаем, че тая позиция не е вече силна и ние всички желаем подобрата, но тя е единствената вжзможна, за да се поддржка най-малко една група, която да запази революцията. И затова права е Хол. Р. К. партия подпомагайки Есенци.

По втората точка — сждаването на Раб. Ком. Интернационал, аз сжм твжрде кжс, тжй като през последните месеци е признато какво, есенското направление и Холанд. Р. К. Партия имаха право с неговото основаване.

Вжрху това дори не требва да се спори. Чрез действието на Г. К. Р. П., а сжщо така в ограничена степен и на Х. Р. К. П. се сждаде в Англия, след 70 годишен безполезен опит, една действително революционна пвртия. И тая партия стои на сжщото гледище, на каквото стои и Г. Р. К. П.

Силвия Панкхжрст безполезно увещавана от Ленин за III Интернационал основа Английската Работнич. Комун. Партия и всеки, който е чел последните броеве на органа и „Workers Dreadnougst" може да се убеди, че тая партия стои на становището на Г. Р. К. П., че тя почва да нараства и че се води сжгласно новия (макар и твжрде тежжк) принцип, какво една пролетарска организация само чрез истинско сжзнание на пролетариата може да бжде могжща и победоносна.

Всеки, който сжзнава, че световната революция требва да почне от Германия и Англия и необходимоста от сжвместната работа на революционния германски и английски пролетариат, ще се сжгласи сжщо в необходимоста на един сжюз между Г. Р. К. П. и А. Р. К. П. и че есенското направление и Х. Р. К. П. сж прави, основавайки Работнич. Ко м Интернационал.

Осждането на Р. К. И. от Берлинци най-силно доказва неправотата в тактиката им.

Требва да се добави още, че чрез основаването на Р. К. И., ние ще получим едни здрави и трайни вржзки с Русия! Чрез него нашите списания и принципи ще се разпространяват в нея и III Интернационал ще бжде непокжтнат само в своя центжр.

Есенци имат право в всеко едно отношение и Х. Р. К. П. стори добре, вжрвейки наедно с тех.

Вкрай требва да помислим, че тутакси след избухването на революцията, двете направления пак ще се сжединат. Тогава вече за една борба за заплати и дума нема да става и Работ. Ком. Интернационал ще бжде нужен на всеки революционер.

Това е всичко онова, което щях да говоря на сжбранието на Г. Р. К. П. в Берлин на 2 октомврий, за отношение на Х. Р. К. П. кжм Есенското и Берлинското направления, което не можах да сторя тогава, поради това, че поздравословни причини бех вжзпрепятствуван да присжтствувам на това сжстояло се вече важно сжбрание.

Тютюноработн. стачка.

Стачката на тютюневите работнички и работници от складовете в Пловдив, Хасково и Станимака, която обгжрна около 10,000 стачници и спре-парализира цялото производство в казаните градове е поучителна в много отношения. Преди всичко *тя разкри гнилоста* на тесняшките професионални сжюзи и *негодноста* на тяхните стари, изтжркани веч методи и средства за борба. За пржв пжт, в тази грамадна борба, *тесняшината е олющена от познатата й революционна фразеология*, която в миналото, прикриваща нейната срамна голота. Днес тя (тесняшината) е в истинската своя природа — продажна, опортюнистическа; орждие на бжлгарската буржуазия!

Колкото и тесните лжжекомунисти да се перчат в това, че те обявили и ржководят борбата, не могат да скрият факта, че тук борбата е между *масата тютюноработничка и тютюнотжрговците*, а тесняците, поради несжзнанието у тази маса и *липса на самоинициатива*, се натрапиха с своята *посредничка роля*. В тази роля те се проявяват повече като *агенти на тютюневите фирми* и *орждия на дружбашкото правителство*.

Масовото движение на тютюневите работници датира от месец май т. г. Голямата скжпотия, която постоянно растеше, раздвижи широката тютюнораб. маса. През май месец, най-благоприятното време за стачки, движението на масата се разля на шир и джлжина, (то обхвана всички тютюневи центрове), като навред работниците започнаха да избират свои комисии и изработиха свои искания, (100% повишение заплатите, признаване фабричните комисии и пр.) Тжкмо в този момент, явиха се тесняците и с „авторитета" на своя сжюз и с „тежеста" на „голямата" му каса казаха, на масата: „ние борбата не можем да водим, понеже не сте организирани при нас" и пр. Напустнаха полесражението, като изоставиха масата на сред-пжтя. Последната се опита сама да продължи борбата. И наистина, вжпреки мржсните тесняшки агитации, тя успе да извоюва 20% повишение за мжжете, а за жените 10%. Ето как тесняците, в м

май, с своята *измена и предателство* спасиха господарите от позорна капитулация и им спестиха милиони лева за сметка на *охлузения гржб* на работниците.

Тесняците беха доволни от поражението на работниците, едно, защото с това добре заслужиха пред фирмите и друго, защото от това поражение част от работничеството се наистина сплаши и в пржвия момент мнозина се „записаха" за членове на сжюза.

Тестняците сметнаха, че доволно сж приспали масата и бяха спокойни, но ето, че след известно време, тютюневите работници се окупитиха от удара и... започна ново раздвижване. В тоя момент *Кюрджиевци*, Г. Димитровци и пр. се явиха пак да вжзпират масата. Не му било времето и пр... Вжпреки това, обаче, както в Пловдив, така в Хасково и др. *стачкати се обяви вжпреки волята на тесняшките вождове.*

Идейното и материално ржководство на стачната борба е в ржцете на *тесняците, макар* че масата, по недоверие кжм тях, повери ржководството в ржцете на избраните единодушно от нея стачни комитети и в *последните* постави леви комунисти (Хасково) и анархисти (Пловдив). Тесняците, обаче, сведоха ролята на стачните комитети до прости фигуранти, а фактическото ржководство пренесоха в своето централно и местни настоятелства.

Но какво е тяхното ржководство? Целта на борбата е, според тесняците, само „парчето хляб" и за това тя е била „чисто економическа"! С това тесняците *прикриват* пред масата *причините* на днешното положение и *виновниците* за него. Така те се очертаха като *добри агенти* на бжлгарската буржуазия и *орждие* на правителството. Вместо да насочат борбата на масата против буржуазията и правителството, против тяхната политика и сжвременното общество, те сжзнателно отбиват негодуванието на масата в улея на „чисто економическата борба" и с това правят *неоценима услуга на буржуазията.* Последнята има всичкия интерес днес да заджржа масите именно на тая почва, за да не би тяхната борба да се разрази в открита, решителна и буйна революционна вжлна, която да помете нея и нейното кжрваво класово господство.

И наистина, днес буржуазията не би имала нищо против работнишките „борби", стига работнничеството да ги води с мирни и легални средства, само за *парче хлеб*, на чисто економическа почва. За да успокоят буржуазията, тесняците декларират публично (на всяко стачно сжбрание) *че сжюза им няма нищо общо с партията* — е неутрален; *че той не е превратаджийски и няма намерение складовете да взема.* Пред полицията, тесняците сж тоже ревностни християни: ней те декларират сжщото и за уверение и гаранция *занасят списжка на стачния комитет в полицейския участжк!* (какжвто е случая в Хасково). Но и полицията им се отплаща с сжщите любезности *). Тесняците днес открито признават, че полицията им помага, но това обясняват с нейното несжзнание!

Вжпреки тесняшките декларации, че борбата е „чисто економическа", те както в „Р. Вестник", така и в сжбранията подхвжрлиха нещо за черния блок. Какво значи това? Само едно, че тука вече, покрай „чисто економическия характер" на борбата се преплитат и *висши политически сжображения*, че борбата на тютюневите работници се *използва отлично в котерийната борба между черния блок и правителството.* Каква е тук ролята и заслугите на тесняшката партия, всеки се досеща.

Преди да сумираме поуките от тая голема борба, нека видим материалната издржжка на стачниците, което е много важно и интересно. Нека се помни, че тесняците се перчеха много с своя сжюз и *каса*. Какво се указа сега? че каса е празна! Още в майското движение, тесняците сжбраха около 15 хиляди лева за „стачка", сега — в предвечерието, пак по една надница, а след стачката от *внос на тютюн* около 10,000 лева *) (тия дани сж само за Хасково). За всички тия суми тесняците никому отчет не дават. Вместо да ги предадат на стачния комитет, те ги израсходват като частни свои средства. Но от где тжрсят нови ресурси тесняците? В Хасково напр., те *зад гжрби* на стачниците и стачния комитет пущат подписка за помощ и где сметате тжрсят такива: между тжрговците, индустриалците, банкерите, еснафите, земледелците, а даже и между самите тютюневи фирми! Какво значи всичко това? 1) Че тесняците сведоха стачниците до положението на обикновени просеци; 2) Че тютюноработнишката борба тесняците я поставиха в зависимост от самата буржуазия; 3) Че те обединиха последната с тютюневите работници в единен фронт и 4) Че с това тесняците, манифестирайки своята слабост и тая на воюващата маса, обричат и излагат последната на сигурно поражение....

Ценните поуки, които секи работник и всяка работничка трябва да извлече при една спокойна обективна преценка на фактите около масовата борба на тютюневите работници сж:

1. Че тесняшките професионални сжюзи сж сжвжршенно негодни да сплотят масата за революционна борба, както и да водят такава. Днес тези сжюзи поврждат работничеството кжм далечното минало от преди 20 години, в „блаженото" царство на неутралитета. Затова работничеството трябва да се сплоти и организира *вжтре в самото производство* — в фабриките, заводите, работилниците — в свои заводски организации, като единствено бойни революционни организации.

2. При днешните условия, стачката — такава, каквато се водеше до сега — е едно изхабено веч стредство. Извоюваното „подобрение" на заплатите не може да покрие изгубените надници, а камо ли скжпотията. Борбата трябва да се води в самите заводи, без напущане последните от масата Само така последната ще упражнява непосредствен натиск вжрху капитала, ще участвува преко и сжзнателно в борбата и ще я разширочава до широки и общи размери — до борба за завладяване заводите и власта.

*) Тесняците разрешиха пристигналия на фирмите тютюн след стачката да се внася в складовете от САМИТЕ СТАЧНИЦИ срещу вжзнаграждение и с това станаха сами изменници на борбата в най-грубия смисжл на думата.

*) Хасков. окол. н-к публично декларира пред стачния комитет, че той и полицията му сж на страната на стачниците, т. е. на тестняците.

Ernest Bairstow

Истинският комунизжм.

Комунистическото движение по сжщност е едно движение на работническите маси. В него нема место за водители, тжй много известни днес. То не апелира кжм страстите, невежеството и предразсждаците на тжлпите.

Истинският комунизм не желае да облича личностите и отделни групи в власт. В него нема место за лични словопрения. Той не следва спекулациите на ума. Той не се надева сжщо да добие мжлчаливата и в чувства подржжка на „народа"; него всека партия може да нарича движение на последната обществена категория. Все по сжщата причина некои политикани могат да наричат себе си носители на равенство или да признават това право на други. Комунистическото движение се нагжрбва с едно тежко задължение: да се бори за културата и свободата на разума. Нема движение тжй напрегнато в това отношение.

Истинският комунизжм само с сжзнателни усилия гради един тжй висок обществен ред. В комунист. движение на крайната цел, която винаги трябва да се различава от тази на „опитомения" от буржуазията „комунизжм", нема место за сервилната тжлпа, за безсмислени действия и посредствени или безцелни усилия. Поединичното преминаване кжм истинския, антипарламентарен комунизжм — *големата* и в повечето случаи най-трудна цел на пропагандата — е цел за неговата дейност. Това е посоката в която убедените комунисти извикват своето сжревнование. До като комунист. агитация има своето значение, личната вржзка и разбирането на фактите чрез формите на печатната пропаганда, или по добре казано, разнасянето на принципите на комунизжма всред работническите маси, сжставлява най големата трудност за комунистическата дейност.

Комунистите не могат да понасят празното красноречие и фрази; те не трябва да ги тжрпят!

Резултатните оржжия на комунизма се сжстоят в действията и пропагандата при сегашната система за сжбарянето й и установяването на нова система базирана на безкласов обществен ред.

Вжпреки това, комунизма не е една студенокржвна теория; той е едно горещо, даваще живот драговолно другарство. Той застжлва в една по-голема мерка взаимност и себеотрицание отколкото сегашната система иска за себе си от собствените й крепители. Сам той ще се осжществи с жертви. Когато работниците видят гледката на безкласовото общество, когато заплатата и работните часове стигнат своя „край", и се подбие жестокосжрдечието на капитала ще бждат задоволени всички. Той ще продължи да играе своята рол в изострящата се класова борба, преминаваща в открита гражданска война и ще се справи недвусмислено с всичко идящо срещу него тжй както войника не отклонява отбраната. Неговият идеал ще бжде един безпогрешен светящ фар.

Отричайки живота на капиталистическия свет, комунизма отхвжрля всички искове за социални привилегии и економическа власт на капиталистите, вжоржжавайки себе си с непобедимия огжн на морална цел, която презира развалата.

Гаранцията за трайноста на комунистическия идеал е в основата на неговите принципи. — Комунистическите принципи сж в сжгласуването чрез преоценяване природните и човешки закони.

Из „Workers' Dreadnaugit".
(Орган на левите комунисти в Англия).

Вжнешен преглед.

РЕАКЦИЯТА В ГЕРМАНИЯ СЕ НАДИГА. На 15 минали месец в Берлин е станало едно сблжскване в цирка „Dusch", где то монархистите сж джржали свое сжбрание, между една група комунисти, които разтуряли това сжбрание и на монархистите. Сбиването е траяло близу $1^1/_2$ час в което власта се е намесила и го е прекратила. В сблжкването е имало и револв. вйстрели, но главно сражението е било водено с студено оржжие и рабовни инструменти. в което от двете страни е имало 40—60 души ранени и неколко убити.

Националистите готвели нови манифестации.

Не може да бжде другояче, докогато в Гемания масови партии и сжюзи от Брандлеровци в лжжекомунистическата партия и Велсовци в социалистическата учат работниците да водят отделно, или в „единен фронт", борба за „подобрения" и „увеличение" на заплатата, което днес значи наливане от пусто в празно.

А. Р. К. П. и ДЖОРДЖ ЛАНСБЖРИ

Workes' Dieadnaught от 7 м. м. пише: „Вие сте обвиняем Джордж Лансбжри, защото вие не отправихте зов кжм работниците в пристанищата и железниците да спират товарането и подвозването на войската и пушките напред (за Цариград и неутр. зона).

Вие сте виновен, защото вие не обвинихте функционерите на Тред юниона, защото не сж дали нареждане на синдикалните си членове, да не товарят военни материали и саботират войната."

АНГЛ. РАБОТН. КОМУН. ПАРТИЯ И СЖБИТИЯТА НА БЛИЗКИЯ ИЗТОК. Органа на братската Англ. партия в. „Workers Dreaduought" в уводна статия от 7 т м. под наслов: „Войната още заплашва", разглежда последната фаза от Гржко-Турската война, в която Гжрция и Турция действуват като оржжие на Англия и Франция и като техни фигуранти в империалистич. им свада за турското наследство в Мала-Азия, обвинява и с право масовата Labour Party, която заедно с (тред юнюна) The Trade Union имащи под свое влияние 5,000,000 работници, не е вжзпрепятствувала било с своите милиони маси, било с своя, защищаващ каузата на руската селска република, орган „Daily Herald" каузата на английск. правителство по Дарданелския вжпрос, по повод на които сжбития сж отправени от Англия за Цариград и околностите му 60,000 войници с необходими параходи, муниции, аероплани и пр., вжпреки гроздния зов на Georg Laudsbury: „Нито един човек, нито една пушка, нито един параход", който зов е бил само за верващите още в празните фрази.

По нататжк „Workers Dreduought" заклеймява престжлната империалистична политика на Labour Party и английското правителство, които по нищо не се различавали, освен по начина на привеждането на практика. За работническите „водители", сжщият казва, че те заедно с Английското правителство, изказвали мисжлта, че Англия ще бжде господствующа в Лигата на „Народите". За да потвжрди военните думи на тая корумпираща английска работническа партия, потжнала в престжпления, братският орган печата специалната част от резолюцията й, взета на конгреса й в 1918 год., относно турският вжпрос, а за гигантския Trade Union, който не е вжзпрепятствувал товарането на парахода с муниции, войници и пр. за Цариград и неутралната зона на Мало-Азиятското крайбрежие, срещу последния казва, че бил „неупотребяем".

Целата сегашна дейност и зов на тая масова партия били, да се свика парламента час по-скоро.

В заключение на статията се казва: „нашият вжзглед е тжкмо противен на тоя на Labour Party. Ние се чувствуваме несолидарни с правителството и империята в противовес на Labour Party; нашата солидарност е с работниците и угнетените в целия свет.

Ние сме противници на всека война на капиталистическото правителство под какжвто протекст да бжде тя водена. Ние не желаем среща в парламента, а в Сжветите.

Б. Р. Отчаяната борба на А. Р. К. П. срещу масовата L. P., която продължава да развращава английското работничество е очевидна. Ролята на L. P. в Бжлгирия играе Бжлгарската Комунистическа Партия (тесни социалисти), която сжщо развращава бжлгарското работничество и отсрочва неговото освобождение.

Долу маските

На своя сжбор (подобен на дружбашките) в Враца, тесняците с болка на сжрдцето констатират, как — „вместо да изпълнят жизнените искания на трудящия се народ, двете крила на боржуазията — блока и правит., водят една котерийна борба около власта, *която застрашава да се разрази* в формална гражданска война и да увеличи *още повече бедствията на трудящите се маси, както и да застраши независимоста на страната* (к. н. бр. 77)

Видите ли работници? Тесняците плачат за „независимоста на страната", а всеки знае, че това *е независимоста на буржуазията.* Пролетарията днес е само *мачкан, подтискан и обкован роб на капитала* Тесняците сж *против гражданската война*, защото тя *носела бедствие на трудящите се. А Маркс* казва че в гражданската война и революцията, *пролетарията нищо не ще изгуби, освен своите вериги, а ще спечели цял свят.* Прочее тесняците, като дребноборжуазна партия плачат за селенията и еснафлжка.